

www.carpe.cz
CARPE
DIEM

Miroslav Holub
ALADINOVA LAMPA

Miroslav Holub

ALADINOVA LAMPA

2012

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která jilegálně nabyla, a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoli neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umisťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

© Miroslav Holub – dědicové c/o DILIA, 1996

© Carpe diem, 2012

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-87195-79-6

OBSAH

I. Aladinova lampa	6
II. Indie jako rozměr člověka	15
III. Sedm dní nahé myši	91
IV. Jediný skutečně velký vlak	116
V. Kde zítra znamená cokoli	134
VI. Istanbul s tečkou nad I	154
VII. Poslední cesty	181
<i>Obrazový doprovod</i>	191
<i>Ediční poznámka</i>	200

Aladinova lampa

Poloreportáže ze zemí
na východ od ráje

I. Aladinova lampa

Počátek Aladina

S pomocí boží – On jest vznešený – pohádka o Aladinovi, čili Alá'addínovi, jak nás učí Felix Tauer – On jest mocný – obsahuje všechny ostatní pohádky. Obsahujíc všechny ostatní pohádky, obsahuje i takovou tu moudrost a snivost Východu, která je moc prima pro každého štvance západní civilizace, zejména pokud může Východ jen tak navštěvovat a není předmětem šáří'y, sunny, fatvy či kulturní revoluce ve jménu Maa a jeho manželky.

Nuže v pohádce o Aladinovi je sdostatek chudých, a tudíž hodných lidí, jakkoli je Aladin původně hoch nezdárny, trávící čas s nezbedníky na ulicích mrzkými hrami. Vyskytuje se zde neobyčejně podlý maghribský kouzelník ze země Ifríkíje, dnes Tunisem nazývané. Kouzelník ten jest tak podlý, že má dokonce i stejně podlého bratra, jenž pokračuje v kouzelníkově podlém dílu, i když už tento přišel o hlavu. Děje se to v údajně čínském sultanátu, jenž jest nad poměry skvělý a vybaven nezcela tupým sultánem a rajskej krásnou jeho dcerou, Badralbudúr.

V pustině za sídelním městem je k nalezení kamenou deskou krytý kanál, který vede k tomu nejlepšímu, co kdy pohádky, kolující v chudých zemích, přinesly, k bělo-, zlato- a přírodoskvoucí zemi pod zemí, ráj to na pohled i dočasný pobyt, rajske akordy zpěvů ptačích, vonné vánky, na stromech nesmírné drahokamy místo ovoce, na konci sadu, nad nímž žasne rozum – On ostatně žasne furt – skvostný pavilon skrývající nenápadnou kouzelnou lampu, jež ovládá celou sadu džinů, schopných cokoli přinést a cokoli odnést.

Samozřejmě toto vše o lampě a způsobu nabytí této ví jen podlý kouzelník z Ifríkíje, zatímco kladné charakterystiky vědí starou belu a nemohou si loktem do kapsy až do doby, kdy se Aladin (v kanálu) dostane na výši situace. Podlý kouzelník totiž Aladina, lampu aporujícího, v nepředložené panice a prchlivosti v kanálu uzavře, zapomenuv, že hoch má v ruce ještě (záložní) kouzelný prsten. S jeho pomocí se Aladin s lampou za

ňadry (zajímavý, co všechno se druhdy vešlo za řadra) z kanálu vyškrábe a dodá lampu do matčiny chudobné domácnosti. Další náhodou se přijde na kouzelnost lampy, když ji chudobná matka drhne pískem, aby ji zbavila konstitutivní ošuntělosti. Zadrhne, a už je tu džin jako masokombinát a slibuje přinést cokoli a odnést cokoli.

Samozřejmě že náhle uzdárnený a zdůvtipnělý Aladin v dalším užije lampy a džinů k ukolení materiálních potřeb domácnosti, jakož i vlastních erotických tužeb, vzniklých po kradmém spatření Badralbudúr. Přemůže úkly jistého vezíra, jenž má s Badralbudúr své mocenské záměry a chce ji vydati všanc svému synu. Zde nabývá pohádka netušené škodolibé výše, rozkážeť Aladin džinovi, aby lůžko s nastávajícími manželi dodali k němu domů: i ulehne sám vedle nevěsty, odděliv ji od sebe mečem proti předčasnemu početí, zatímco vezírova syna dá uvrhnout na hajzl, kdež nebožák přijde na jiné myšlenky.

Samozřejmě že poté Aladin přesvědčí sultána o své skvělosti a moci. Džinové mu přes noc postaví na volné parcele zámek tak dekorativní, že o takovém žádný sultán neměl ani páru. Zámek sice jednou džinové z návodu podlého bratra podlého kouzelníka zase odnesou do Ifríkíje, ale i jeho úklad Aladin s pomocí rozkaceného džina či márida prohlédne, škůdce proklá jeho dýkou, zámek přestěhuje zpět a panuje dál v neztenčené míře, neboť byl nabyl nejen krásné Badralbudúr (již bez meče), ale i ohnivého hřebce, stolce královského a vítězství bitevních. I žil se svou paní a panoval, a byl spravedlivý k poddaným a miloval ho veškerý lid, až na ně přišla „rozkoší ničitelka a shromázdění rozlučovatelka“, jak to přeložil Felix Tauer – On jest moudrý.

Nutno uznat, že ideály humanitní si zrovna v pohádce této – jakož i v celé Tisíci a jedné noci – na své moc nepřišly, ba že ani lidských práv a svobod si moc neužili ani v zemi pod zemí, ani s máridy, ani bez máridů, ale taková už je moudrost a snivost Východu, jíž je tak příjemno naslouchati.

Konec lampy

Princip kouzelné lampy a ochotných duchů ze škatulky se nám v životě ozývá na mnohý způsob. Je to princip velmi adaptabilní. V táboře míru a socialismu panovala kupříkladu tato verze Aladina a jeho lampy:

Rozhodl se Aladin, když se byl již zmohl na palác a jiné slavnosti světské, že mu jaksi chybí vize a že se tedy musí porozhlédnout po světě, kde jako že by byla kupříkladu ta spravedlnost. Evidentně nebyl obeznámen s definicí Stanisława Jerzyho Lece – Kde jsou doly na spravedlnost? Zpravidla tam, kde spravedlnost pohřbili. I přetřel svou lampu a zjevivšímu se džinovi, přestrašného vzezření, přikázal, aby jej přenesl do staroslavné země indické. Přistál na bulváru, jenž se nazývá Královniným náhrdelníkem, a pídlil se. Však – co to? Tu skvělost paláce a zlatoháv maharadži či jinak zvané politické elity, hned vedle však lid prostý a pocestný, hladem zmírající, neboť tři rupie životního minima za den nevyžebrá a nevyžeberá. Spravedlnost veškerá žádná.

I přetřel poznovu svou lampu a kázal máridovi ještě ukrutnějšího, načernalého vzhledu, aby jej dodal do Londýna.

Ocitl se na Trafalgar Square, vyplasiv něco holubů. Fontána tryskala, admirál Nelson se tyčil jako tvrdé y, leč kolem tlupy lidu demonstrujícího za práva demonstrujících, zejména těch pod párou. V imperiální sošnosti hryže AIDS, v mramoru se dusí ekologové, v sametu kvílí lesbičky a jízdní policie se tu a tam snaží udeřit přívřenze koní a levnějšího jízdného. Napětí, nervy a marnost. Spravedlnost ani náhodou.

Aladin opět zamne o svou lampu a monstrózního – leč funkčního – džina požádá o transport na Union Square, New York City, area code 212. Neóny, asfalt, davy, bílí bohatci v limuzínách, žlutí, černí, hnědí a šedí nuzáci, nucení krást v noci a ve dne to prodávat na Čtrnáctné ulici, zmarnění mládenci naváděni ke kráglování osamocených cestujících v podzemce, portorikánské matky

posílají děcka hrát si na ulici, kdyby je někdo přejel, bylo by z bolestného na lepsí bydlo.

Chladná hrůza a spravedlnost, jak by pravil sám Charles Bukowski, v prdeli.

Tře tedy Aladin lampu s velkým úsilím a džinovi formátu monstra ze Star Wars, s ploutvemi místo uší, velí: Ty vole, jsem syt kapitalismu a kolonialismu, jsem syt prohnilosti Západu, vrzni mne do Moskvy!

Slyším a poslouchám, zařve džin, či snad už šaitán, a hle, Aladin se ocítá na Rudém náměstí, kremelské hvězdy rudě září, zvony rudě udeří, u Lenina fronta spořádá - ně postupuje, jak také jinak.

Aspoň tady je klid, praví k sobě Aladin a uondán postaví svou lampu na historické dláždění, vedle pravé nohy.

Tu přistoupí jakýsi zvědavý pán v civilu a dosti důtklivě se ptá protáhnuvšího se Aladina, co zde hledá a pohledává. Ale, odtuší Aladin, hledám spravedlnost. Víte, já mám takovou zvláštní lampu, tudle jsem si ji postavil... A krucifix, von mi ji někdo ukrad!

Na východ od ráje

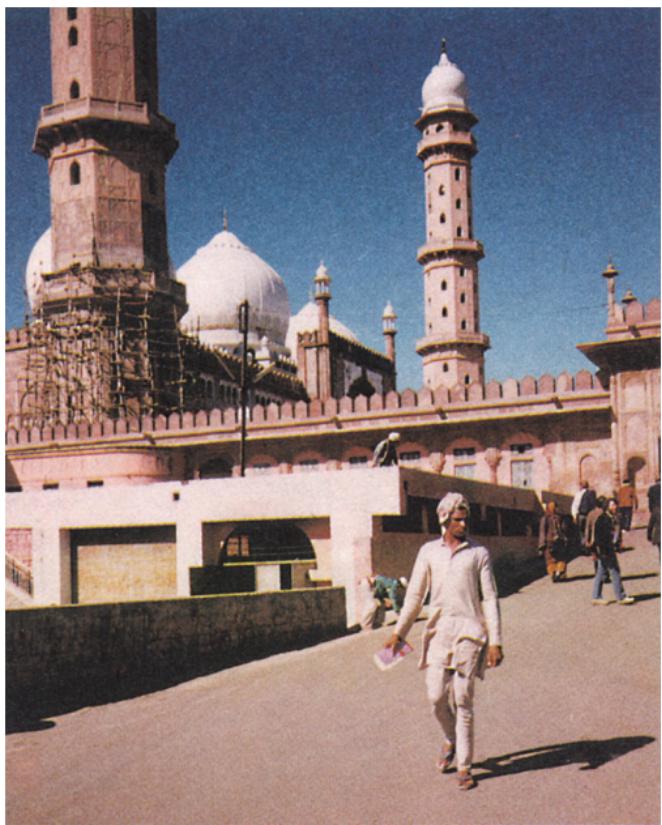
V každém z nás je kousek Aladina.

V každém je kousek lampy.

Někteří mají v hrudní dutině i kousek džina, márida, ifríta či šaitána, zejména ve dnech pracovního volna a pracovního klidu.

Jaký div, že usilujeme o to, cokoliv si dát přinést a co koli si dát odnést, včetně ráje, moudrosti a smluvních platů, případně zastavení času.

Pokud jde o ráj, mám dojem, že co do zeměpisných souřadnic je přibližně tam, kde jsme postavili svůj první hrad z písku. Kde jsme namalovali barevnými křídami na černou tabuli jablíčko žluté plus jablíčko zelené rovná se dvě jablíčka červená, čili, jak by řekl pan Prévert, na černou tabuli neštěstí tvář štěstí nakreslili. Kde jsme slepili

Tádž-ul-Masadžid v Bhópálu, včetně občana občerstveného na těle i na duši (Indie)

Hnízdiště občanů bombajských v Kurle (Indie)

EDIČNÍ POZNÁMKA

První elektronické vydání jakékoli knihy se jménem Miroslava Holuba coby autora vychází z naší vlastní edice II. svazku Spisů básníka, esejisty a prozaika, jenž byl založen na reedici jeho tří knižně vydaných cestopisných próz. **Aladinova lampa** (1996) onen svazek uzavírá. Svébytnou vzácností byly tam i sem přenesené autorovy fotografické snímky, jejichž předlohy se bohužel nedochovaly. Za základ titulu v edici Spisů bylo zvoleno první vydání Aladinovy lampy. Vyšla v nakladatelství Baronet, a. s., Široká 22, Praha 1 v roce 1996 jako 170. publikace v edici Česká próza, svazek 1. Autorem snímků byl Miroslav Holub. Přebal a vazbu navrhlo nakladatelství, sazbu a grafickou úpravu studio Ricardo, Praha. Vytiskla a svázala Severografie Most, s. p., Obchodní 249, Most. Náklad ani cena nebyly uvedeny. Počet stran byl 208.

Druhé vydání titulu (nikoli však samostatné) bylo zrealizováno, jak již bylo řečeno, ve II. svazku Spisů Miroslava Holuba nazvaném **Cestopisné prózy**. Uspořádal ho a k vydání připravil Michal Huvar, obálku navrhla Marie Šmídová, graficky upravil Petr M. Dorazil. Knihu vytiskla tiskárna Protisk ve Slavkově u Brna, vydalo ji nakladatelství Carpe diem jako svou 47. publikaci v Brumovicích roku 2003. Náklad činil 500 výtisků.

Text ve jmenovaném svazku Spisů, jakožto i zde byl pravopisně sjednocen podle současné kodifikace a v některých případech, kde to Pravidla umožňují (v souladu s Dodatkem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR k Pravidlům českého pravopisu ve vydání z roku 1993 a pozdějších) byly ponechány tvary Holubově době bližší a užité v knižním otisku, jenž nám byl předlohou. Zjevné chyby byly opraveny (i věcné, např. posledním byzantským císařem nebyl Konstantin XI., ale Konstantin XII.) a na několika místech jsme doplnili rovněž chybějící interpunkci.

Michal Huvar

MIROSLAV HOLUB

ALADINOVA LAMPA

*K vydání připravil, graficky upravil
a fotografií na obálku opatřil Michal Huvar
Vydalo nakladatelství Carpe diem
jako svou 198. publikaci
v Brumovicích roku 2012*

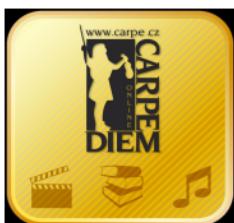
*Druhé samostatné vydání
(celkově třetí)*

www.carpe.cz

*Knihy, CD a DVD nakladatelství si můžete objednat na adrese:
Carpe diem, 691 11 Brumovice 175, Czech Republic
(tel. 737 444 221; e-mail: carpe@carpe.cz)*

*E-knihy zakoupíte na portálu:
www.eknihulka.cz*

*Knihy pro iPad, doplněné dokumentárními filmy, koncertními záznamy
hvězd pop music, rozhovory, autorským čtením, záznamy z archivů, speci-
álními fotogaleriami a dalším bohatým multimedálním obsahem najdete
v App Store v aplikaci:*

ISBN 978-80-87195-79-6